

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ και ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

«ΜΑΚΑΡΙΟΣ Ο ΛΑΟΣ ΟΥ ΚΥΡΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ ΑΥΤΟΥ»

(ΛΟΥΚΑ Ζ' 28-10-2018)

Εάν μελετήσουμε τον 143^ο ψαλμό, θα δούμε τον ένδοξο βασιλιά Δαβίδ, που λατρεύτηκε από τον λαό του και οργάνωσε το κράτος του Ισραήλ όσο ουδείς άλλος, να **δοξάζει και ν' ανυμνεί τον Θεό**, διότι σ' αυτόν χρωστά τις επιτυχίες του και σ' αυτόν ελπίζει για να συνεχίσει ο λαός του κι αυτός να ευτυχεί. Έκπληκτος ο Δαβίδ για την αγάπη και το ενδιαφέρον του Θεού προς τον κάθε άνθρωπο απορεί και εξίσταται πως ο Θεός συγκαταβαίνει στην μηδαμινότητα και ευτέλεια του ανθρώπου και του αποκαλύπτεται αλλά και συνεχώς ενδιαφέρεται και φροντίζει γι' αυτόν.

Συγχρόνως όμως και προσεύχεται και ικετεύει τον Κύριον να σκύψει από τον ουρανό και να έρθει δυναμικά και επιβλητικά σε βοήθειά του. Να προκαλέσει ηφαιστειακές εκρήξεις και με αστραπόβροντα και με τα δικά του όπλα να διασκορπίσει και να συνταράξει τους εχθρούς του, που συνεχίζουν να τον επιβουλεύονται και να του δημιουργούν προβλήματα.

Κύριε σώσε με, προσεύχεται ο Δαβίδ, από τους αλλόφυλους και αλλοεθνείς και αλλόδοξους εχθρούς μου, που πέσαν πάνω μου σαν ύδατα πολλά και που συνεχώς μιλούν με μάταια λόγια και ενεργούν άδικα και πρόστυχα. Σώσε με Κύριε κι εγώ θα σου ψάλλω νέα ωδή με ψαλτήρι δεκάχορδο. Θα ψάλλω σε σένα που παρέχεις την σωτηρία στους βασιλείς και λυτρώνεις τον δούλο σου Δαβίδ από το μαχαίρι των εχθρών του.

Σώσε με Κύριε από τους αλλόφυλους εχθρούς μου, επαναλαμβάνει ο Δαβίδ, που μιλούν μάταια και ενεργούν άδικα και πρόστυχα. **Σώσε με από αυτούς των οποίων** τα αγόρια τους μοιάζουν με νεόφυτα και θαλερά δένδρα· ευλύγιστα και γυμνασμένα, με αθλητικές επιδόσεις και ρεκόρ θα λέγαμε με σημερινή ορολογία. Και τα κορίτσια τους είναι περιποιημένα ποικιλότροπα και στολισμένα με κοσμήματα σαν ειδωλολατρικές θεότητες, γεμάτα ομορφιά και χάρη. Οι αποθήκες τους γεμάτες, υπερχειλίζουν από αγαθά. Οι τράπεζες τους, προσθέτουμε εμείς, με τα χρηματοκιβώτια τους πλήρη, πρόθυμες να δανείσουν με υψηλό τόκο τις εξαθλιωμένες οικονομικά χώρες, ώστε να τις καταστήσουν φόρου υποτελείς σ' αυτούς δια παντός. Τα πρόβατά τους, πολύτοκα και βελτιωμένης ράτσας, πλημμυρίζουν τις βοσκές στις οποίες εξέρχονται για να βοσκήσουν. Τα βόδια τους κι αυτά βελτιωμένα και υψηλής αποδόσεως σε κρέας και γάλα. Δεν υπάρχει ρήγμα στα τείχη τους ούτε πρόβλημα στην άμυνά τους. Καμιά κραυγή απελπισίας για τυχόν προβλήματα και κανένα κλάμα για κάποια συμφορά δεν ακούγεται στις πλατείες τους.

Κύριε, λέγει ο Δαβίδ, οι μάταιοι, δουλόφρονες και επιπόλαιοι άνθρωποι μακάρισαν αυτά τα έθνη και τα καλοτύχισαν. Εγώ όμως καλοτυχίζω τον λαό και το έθνος, του οποίου Θεός και ελπίδα και ασφάλεια είναι ο Κύριος του παντός. **«Μακάριος ο λαός ου Κύριος ο Θεός αυτού».**

Πόση αλήθεια περιέχουν οι φράσεις της προσευχής του Δαβίδ η ιστορική πείρα το αποδεικνύει. Έθνη μεγάλα και κραταιά, ένδοξα και ανίκητα για μεγάλες χρονικές περιόδους, αυτοκρατορίες απέραντες στις εκτάσεις των οποίων ο ήλιος δεν έδυε ποτέ, σήμερα δεν υπάρχουν ούτε κατ' όνομα. Χώρες, που ήταν φόβητρα για ολόκληρη την οικουμένη, σήμερα μόνο ιστορικοί τις γνωρίζουν και ασχολούνται μ' αυτές. Κάπου-κάπου τις θυμάται και η έβδομη τέχνη για να γυρίσει επικές ταινίες, που θυμίζουν περασμένα μεγαλεία και δόξες, αλλά συγχρόνως προκαλούν και τον οίκτο και τη λύπη για την απρόσμενη απώλεια τους.

Το βιβλίο της Αποκαλύψεως (18^ο κεφ.) περιγράφει με έντονα χρώματα και χαρακτηριστικές εικόνες την ολοσχερή καταστροφή κάθε κράτους, τύπου Βαβυλώνας, το οποίο αναπτύχθηκε ανθρωποκεντρικά και συμφεροντολογικά καταστρέφοντας και απομυζώντας λαούς και πιστεύοντας ότι ποτέ δεν θα υποχωρήσει η δόξα του και το μεγαλείο του. **Θα καταστραφεί «σε μια ώρα»,** γράφει το ιερό κείμενο, και θα απορήσουν και θα πενθήσουν για το χαμό του οι ισχυροί της γης, οι έμποροι, οι ναυτικοί και εν γένει όλοι οι παράσιτοι, που πλουτίζουν και απολαμβάνουν από τις καταστάσεις που δημιουργούνται από το επηρημένο και μεθυσμένο από τη δύναμη και τον πλούτο κράτος. Θα χαρούν όμως ο ουρανός και οι άγιοι και οι απόστολοι και οι προφήτες, που όλα αυτά τα κράτη του Αντίχριστου θα φθάσουν στο τέλος τους κάποτε και θα παύσουν να ασελγούν πάνω στην παγκόσμια κοινωνία και να μολύνουν την οικουμένη.

Σε μια εποχή που όλοι μιλάνε και ασχολούνται μόνο με την οικονομική κρίση, που ενέσκηψε παγκοσμίως και την οποία θεωρούν ως το μόνο πρόβλημα του ανθρώπου· σε μια εποχή που οι πάντες συζητούν για «ζωτικά εδάφη», για «ζωτικά συμφέροντα», για «ζωτικές ανάγκες» και εννοούν τις υλικές ανάγκες του ανθρώπου και μάλιστα τις ενεργειακές, πιστεύοντας ότι αυτές δίνουν ζωή και δύναμη και δόξα στον άνθρωπο· σε μια εποχή που οι άνθρωποι θέλουν να είναι μόνο «σάρκες» (Γεν. 6,3) αδιαφορώντας για το τι θέλει ο Θεός, η Γραφή υπενθυμίζει ευθαρσώς και χωρίς περιστροφές τα θεόπνευστα λόγια του Δαβίδ **«μακάριος ο λαός ου Κύριος ο Θεός αυτού».** Κι ενώ για όλα τα ανθρώπινα «τα πάντα ρει» (Ηράκλειτος) εν τούτοις «το ρήμα Κυρίου μένει εις τον αιώνα» (Α΄Πετρ.1,25). Έχει αιώνια ισχύ και αξία. Ας το προσέξουμε αυτό κι ας φροντίσουμε Κύριος της ζωής μας και ατομικά και συλλογικά να είναι ο αληθινός Θεός.

Αρχιμ. Μελέτιος Απ. Βαδραχάνης